

Μαθητές Α' τάξης
του Δημ. Ιχολείου.

Οι πρυγκίπισσες και ο βίγαντας

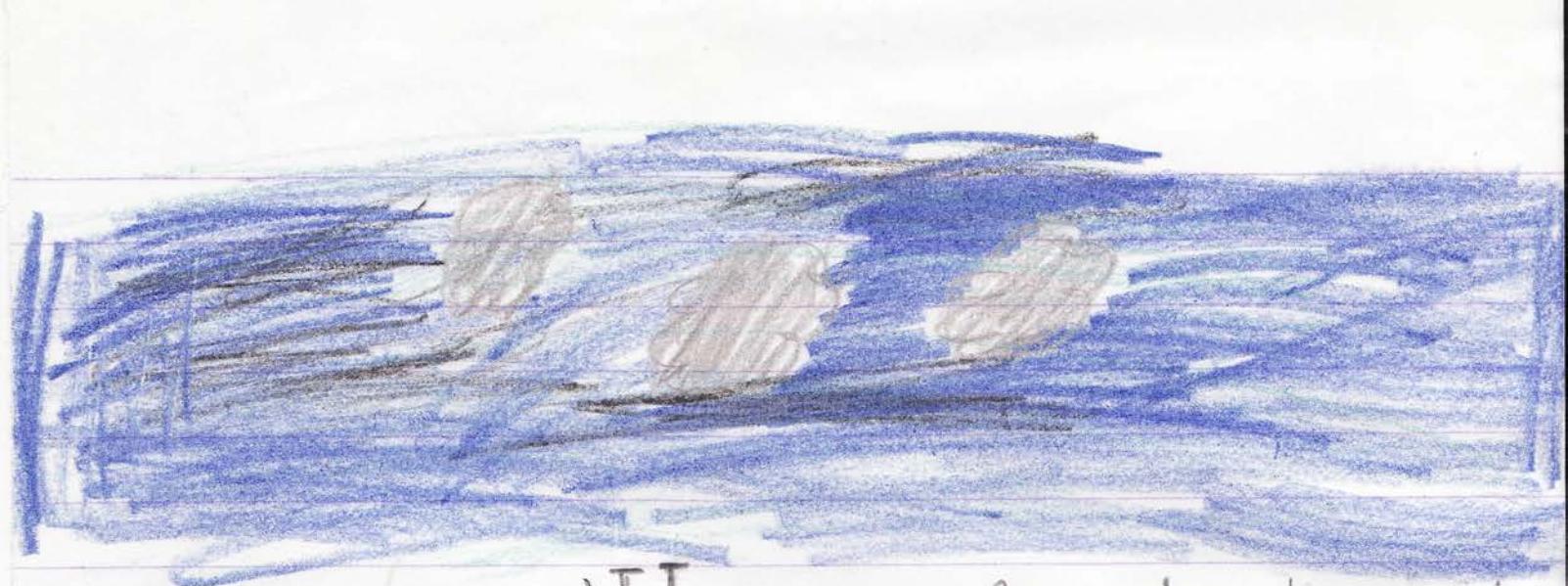

Εικονογράφημα: Τα πρωτάκια

Η κανούρια περιπέτεια
της Ήπει, βάσει σε αχωνία
τις αχανημένες μας πριγκίπισσες
οι οποίες προσπαθούν με κάθε
χρόνο να τη διώσουν από το
χέρια του γιγαντα Γκαρούπ..
Θα τα τοπα φέρουν οίμις;

Ελπήνη Δ.

Ηταν μια βροχερή μέρα, ένας
συνηθισμένου χειμώνα. Η Χιονάδη και
η Μπλ μόλις είχαν ξεκινήσει τον κα-
θημερινό τους περίπατο προς το κα-
στρο της Σταχτανούτας, όπου συνήθι-
σαν να μαζεύουνται όλες οι πρυκίπιο-
σες συνέδρι κάθε πρωί. Ήταν μακ-
ού δύο τους πολύ κομψά μα και
συνάρια αλλά ντυμένες, όπως αρ-
μόζει σε νεαρές κοπέλες της πλα-

κιας τους αλλί και σε πρώτες
παραμυθιών που έχουν ασφαλεί από μικρούς
και μεγάλους.

Ήταν το λευκό δέρμα της Χιονάδης
που την έκανε να φαίνεται τόσο υπέροχη μέσα σε κάθε ενδυμασία της
και ήταν το περπάτημά της που σε είκανε να θυμίζει μια
ρούστα της ουδναβρέμη με τα ύκρι
μητακια με τα μαύρα κεντηματα. Ήταν
τα μαύρα μαλλιά της που παρέπονται
κατω από το σύπρο καπέλο
της και τα κατακόκκινα χειλή^{της} που σου μιλούσαν, που μερικές
φορές σκεφτόσουν πως η ομορφιά της αυτή

Ερχονται από κάποιον
άλλο πλανήτη.

Για την Μπελ όμως η
σωσ σίγουρος. Η αφορμήσιας
σίγουρα ήταν Θεόστατο δικ
ρο. Αντικρίσουνται την χωνό σου.

Δεν ήξερες τι να πρωτοπαρατηρούσεις
και σου δημιουργούνται μια γάλη.

Ντυνόταν με μοναδική κορυφή τα
που, για κάποιον αίγυπτο θόρο δι-
σκολα κάποιος μπορούσε να μι-
μπει. Ήταν η απίθανή της που

την έκανε τόσο ζεχωριστή. Τα γα-

κριντικά καστανά μαλλιά της δε χρε-
ιδονται κάποιο καπέλο για να α-
ναδειχθούν. Απλά χύνονται στους

ώμους της είτε άυτά, είτε πιο
σημένα σε κοτούδα. Τα φορέα

τας σποινια ξεπερνούσαν
σε γιγάντιο το γόνατό της

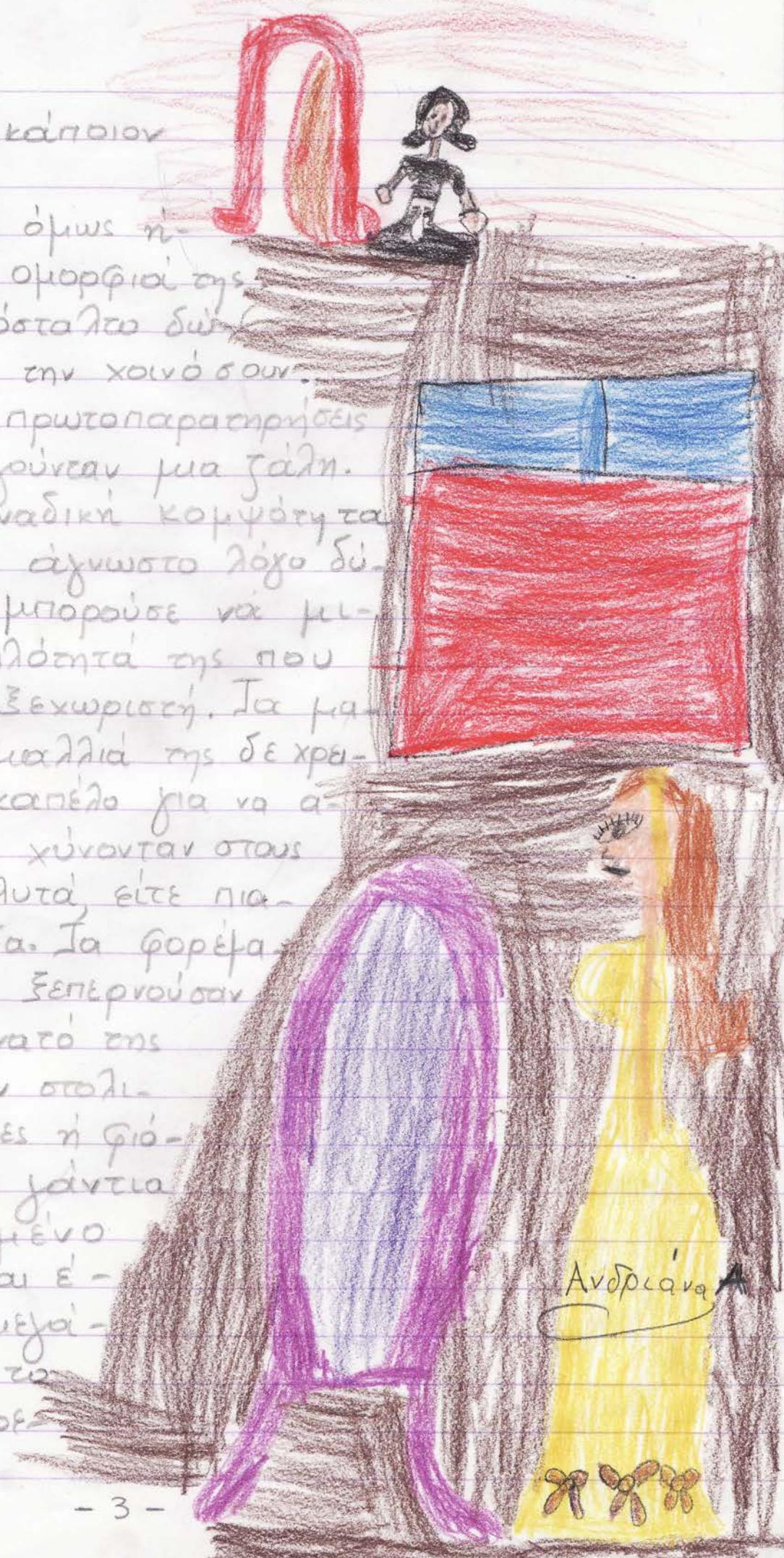
και πάντα ήταν στολι-

σημένα με κορδέλλες ή γιό-
γκρους. Τα κοντά γόνιτλα

ήταν το αγαπημένο

της οζεονυάρ και Ε-
καναν πάντα μεγά-

λη αντίθεση με τη
χρήση των φορε-
μάτων της.

Αννούλα Γ

Ακόρα και οι αρπέτες του κρασιού
ήταν μοναδικά σύμφωνα πρυγκιπικές.

Μόχις είχε αρχίσει να φαίνεται το
αλαβαστρίνιο καλορό της Σταυρούπολης
ανέβησε στα καστράκια δέντρα
που γινόταν από τις σταγόνες της βρο-
χής που μανιαρένεια τα χειρόβουλα,
όπως αρχιούνται να έρθουν ζωτικές
τις ακτίδες του ήλιου. Πιασμένες χέρι
χέρι, συζητώνταν γε ότι τη διαδρό-
μη, γελώντας και κάπου - κάπου

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Δ.

σταματώνταν για να πάζουν
με τα γωνιά του δάσους.

Σαφνικά όμως συνέχιζαν το
δρόμο τους, ένας δυνατός
κρόκος ταίραξε όπο το δάσος
τροφήσαν τα παιδιά, τα οποία
πέταξαν μακριά, γροντόφενα.

Οι δύο κοπέλες ζαφνιάστηκαν
για συνέχισαν το δρόμο τους, όταν
οποίο το παιδιά εργαζόσθηκε ένας
χίριας με σκισμένα ρούχα, αλητή
εργαζόμενη και μεριά καθάρα
μετα.

Έντυκ.

«Εγώ Γκαρούπι παντρεύει εσύ»

Ούρλιαζε κοιτάζοντας τα δύο

κορίτσια και η φωνή του ακούστηκε

πιο τρομαχτική και από το

ουρλιαχτά χλιδιών τύκων!!!

Η χιονάνθρωπη ούρλιαζε

τόσο δυνατά που παρατίησε να γυρίσει

το έγγονό της να τρέξει με την Μητέρα

την οποία έσφρεψε, κα με μία

απότομη κίνηση σύριξε και τις δύο

κοπέλες και τις έσφριξε γεν γροθιά του.

«Στο κάστρο του που ασφάφτει!».

Ούρλιαζε κοίκουντας τις δύο

κοπέλες να τελειώνει την μάχη τους

από τη βρύση της ανατολής την

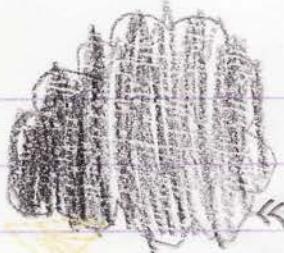
Δέσμοινα A.

«Μα καλά σε πέντε γορέ
τα δόντια σου;» ρώπωσε η
Χιούδην χασκαγέλωντας.

«Γυναικα γου αρέσει! Εσύ
οίχι γυναικα γου!» Καν με
μηλα αερότοπην κίνηση, δίνως ας
τεντούσες χιυνούν το γιατζάκι
του τέντη, την γέρασε για καρδιή της
τύχην Ιάνου σε αυτούς τους
θαύμους που το καργακαΐπι αν-
θίσουν καραφέδες.

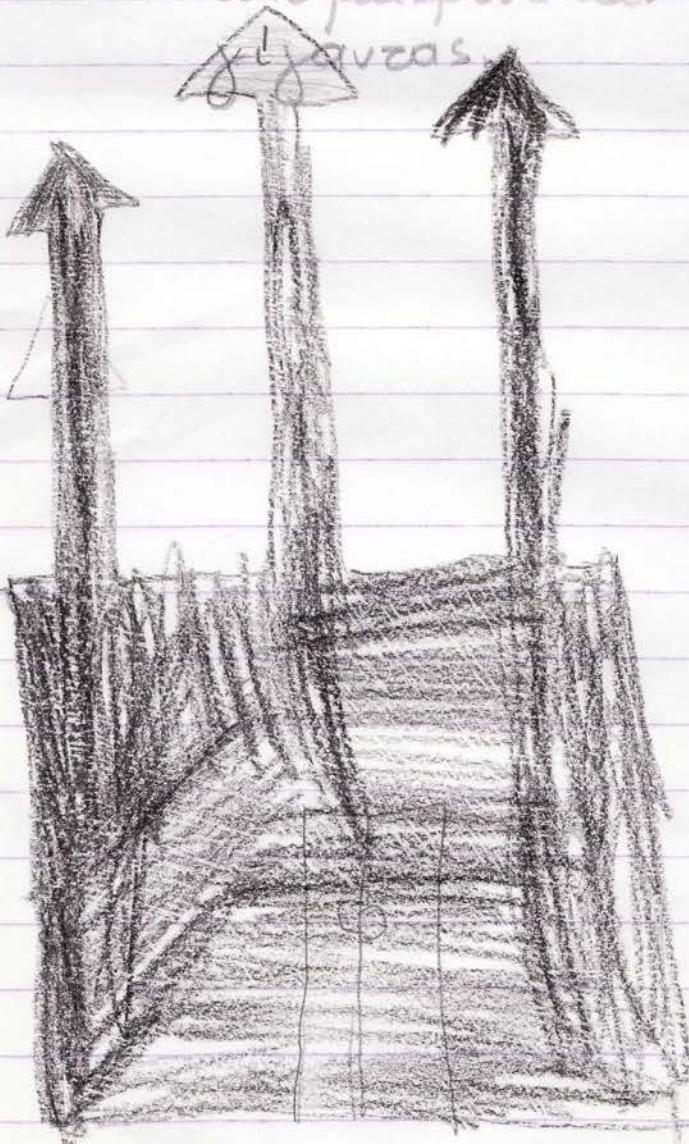

Εντυ κ.

«Μπε! Θα σε σώσουμε,
μη φοβούσαι!» Φωνάζει η Χιονάτη
στη φίλη της, μη οποια πρό-
σπαθούσε πάταγα να ξεφύγει από
τη χρονιά του γιγαντα.

«Χιονάτη! Βοήθεια! Κάντε
χρήση! Προσέξτε! Στο κατόπι
της αστρονομίας με πηγαίνει!
Βοήθειασσα!» Ουράζεται
η Κανένανη και την παρακαλείται να
απομακρυνθεί της γιγάντας.

Αντίγονη

Η ξιανδινή πανικόβλιτη
έγρεψε προς το καλοκαρπό της
σχαχτοπούτας μα στη μέση του
δρόμου, έπειτα πάνω σε αυτήν
η Αρίει και η Αυγή.

«Τι έγινε;» ρώπως η Αρίει
που βλέποντας τα σκιαρένα πούχα
της ξιανδινής καταλάβε πως οι
φύλετες πρέπει να γίνουν δίκες της.

«Είδαμε τον Γκαρούνι, τον
χίγαντα!

- Τιού είναι η Μπεζ ξιανδινή; »
ανησυχήσε η Αρίει.

«Ο Γκαρούνι την πήρε στο
καλοκαρπό του! Θέλει να την πανερεύει! »

«Είναι μεγάλη λατορία! » συνέχισε α-
νασαλνούτας γρήγορα. «Πρέπει να
πάρει να την σώσουμε! Εάν
μηπούμε στο καλοκαρπό μόνες μας θα
μηπερέσσουμε να την πάθεσμε! Δεν
έχει πολλούς φρουρούς. Δε μπορεί
να είναι τόσο δύσκολο! »

- Ω! Θεέ μου! Ας την αργάψουμε! »
είπε η ξιανδινή κι έγρεψε προς
την κατεύθυνση που είχαν
φύγει η Μπεζ κι ο χίγαντας, μα

Noviz T.

την σταφίδης η Σταχινούτα!

« Μα χρεόν αυτό είναι
μια τρέζα! Ήτας θα τα
βολουψείς έπειτα από την
γήγαντα;! »

« Δε μπορούμε να την
αφήσουμε έτσι! »

Τι προτίνεις δηλαδή έσου; »

« Δεν ξέρω! »

« Δεν θα γερίνει κάτια
να αποφασίσει! » Τινάζει και
στραρηγεί σας όλες οι ονομίες
έσκυψε το κεφάλι τους.

« Κορίσσια, έχει δίκιο! » ανα-

φώνησε Ξαρνικά η Αριέλ.

« Ας γράψει για τις αυθήνα
ένα Γιαπανικό! » Έτσι και
σκούπασε την Αυγή.

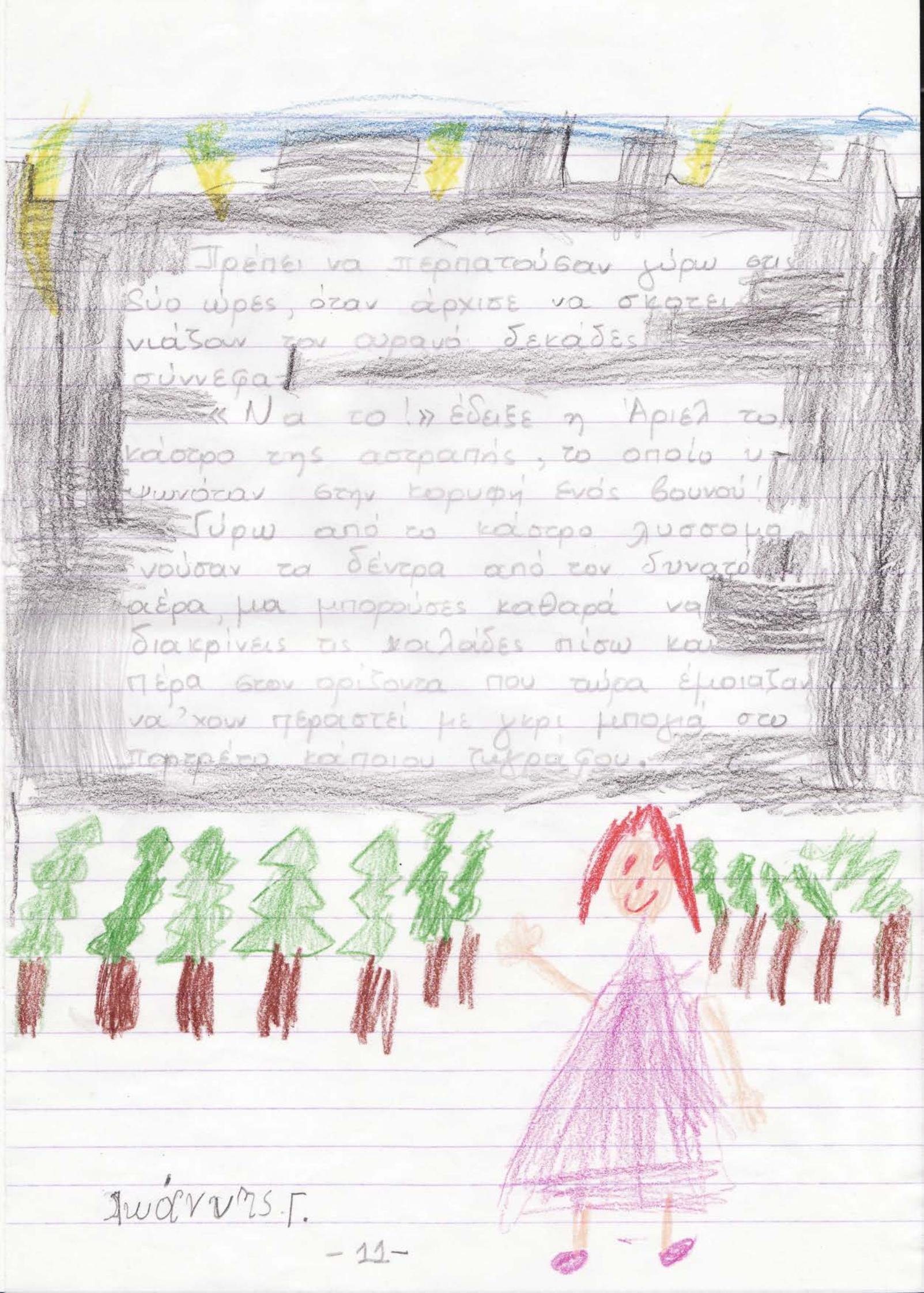
« Μα είμαστε τρέζες! » Γύ-

νέξισε το ίδιο χαρογελαστή η Αυ-
γή και Ιανόντας από τη χέρι την
χιονάτη και την Σταχινούτα, έ-
γινώσκε την Αριέλ από τη
μηνογιάτι.

NovizT.

Τρέπει να πέρπατούσαν γύρω σας
σύο ώρες, άγαν αρχισε να σκοτείται
νιάζου την αυριά δεκαδέσια
σύνεργα!

«Να το!» έδειξε η Άριελ το
κάστρο της ασφαλής, το οποίο ήταν
ψηνόταν στην κορυφή Εύσης βουνού!

Γύρω από το κάστρο ήταν σούρη
νόστιμα τα δέντρα από τα δυνατά
αέρα, μια μπορώσες καθαρά να
διακρίνεις τις καλαίδες πίσω και
πέρα στον αριστούργο που τώρα έρινασαν
να' χωρίς πέραστε με υγρά μπορώ σαν
περπέτρη ταίποιου τυκριβού.

Ιωάννης Γ.

«Εχώ ανατρίχιασσα κορίσια.

Θα προσφέρουμε να βρίσκομε
έσου υπέροχο βνήσι και να
παιχνίδια με τους Σύγχρονους Ελληνομάχους!!»
είπε η Αριέλ.

Οι πρεγκινοσσές ήταν έφτασαν
τελικά στην πελώρια γέιτη του Θεόρα
του Κάστρου και αφού δεν γνω-
νώντανσαν κανένα φρουρό οσποδάρισαν
να μπουν μέσα.

Τα ταβάνια ήταν τόσο ψηλά
που loa-loa που φαινόνται. Οι διάδρο-
μοι ήταν τόσο μακρινοί που έμοιαζαν
με θαύματα και καθέ δωριδιό,
ήταν μεγαλύτερο από γήπεδο γοδού σφαι-
ραν.

«Τώρα καταταβαίνω γιώς α-
σθανούσα τα μυρτίγια!» αναρώνυσε
Έκπληκτη η Αυγή.

«Ας αρχίσουμε το φάέξιμο»
είπε η Σταχτοπόντα.

«Όος πλε γρήγορα μπορούμε!»
συρίψιναν οι άλλες.

«Ας φάξουμε πρώτα στο
Θησαυροφυλάκιο, αν έχει,» είπε
η Χιανάτη.

'Ετοι, οι κοπέλες μικραν συ
Θησαυροφύλακων συ γίγαντα που βρι-
σκόται σα τέλος του διαδρόμου, των
οποίοι διέβαζαν περίπου σέκα
λεπτά.

Έκει δεν είδαν άλλες διαφήμισια
μεγάλα αλλα πορτοκαλιά άλλες αγκαρά-
γδια πιο μεγάλα από μανιτάρες, άλλες

κριόσαλλα σαν καθρέψες.

«Αν αυτός ο γίγαντας είπαιρ-
νε μέρος τη διαυγήνισμό θραύσις,
σήμουρα θα είπαιρες το βράβευ-
μέ τώρες αράχνες» γέλασε η
Αριέλ.

Δηλαδή ους Εγκυροφυγάδιο,
ηγαντας το γαλόνι του γίγαντα. Ένα
διαβάσιο τόσο μα γαρού πήγατο.

Οι πολυγρόνες με τα καλύπ-
τικά με τα κρότοι, έφιοισαν με
κάρα και οι κοκκαλιέδες ηγαντας τόσο
πήγατοι δως οι αράχνες της Σε-
χνονίτας. Ένα γραντσί όμως με
υπόστρεψη θριαρόταν το κέντρο του
σαγόνιου του χρησιμένης το γί-
γαντα για τα γεύματα του ως
τροπεζαρία.

«Είναι σπρωτέω ! κοραλλίζεται
ότα αυτό τα φαγνέι !» φώναξε η
Χιονάτη έπιπληκτη με δως εβδελες.
Όντως το στραπερόκαρυντα που είχε
σπριθεί ηγαντ χρυσοκέντρο και κα-
θαρό, σίως βέβαια λατι το υπότοι-
πο γαλόνι, προς αποφύγια των αιοπ-
κοριτσιών.

Μα' τώρα υπήρχαν και κατι-
τελιώρια βάση την έφιοισαν στη
ενύδρεια, και είχαν ζωγριές-ζωγριές.

ΝΤΕΚΑΣ Α.

Ιανός Λουλούδια. Σε ρράτσι, υπήρχαν δύο κοτόνια που εβοιαζαν με γουρουνιά, καΐρησες ορείχες που χρειάζονται τουλαδχιόσσον ευκρέους σφύντες όπως η καθε μια, πέντε-έξι, καρβέλια ψωμί που θύμιζαν παρόδηρα σπιτιά, και δέκα πιατέλες τηγανητές γαρδίτες οφειτες με μηλοσορόνια του χρονιού.

«Τώρας θα είναι πλούσιος γιατίς γέλασε η Αυγή» ήταν την έδια ουρήν καρδιάβε ηδοού συβορά σταυρού πράγματα.

Αριό θεν ήταν όυτε στο σαλόνι,
η Χιονάτη απελπισμένη, πρώην αι' άλες
έτρεξε γεωργία του γίγαντα.

«Όυτε γεν ζουγκλα να πιάσσαν!»
αποφρίδυκε η Σταχτοπούτα.

Τα δέντρα του κήπου ήταν πτέλωρια,
και τα λουλούδια ερμαζαν με κανονικά
δέντρα. Τάνω στα κλαδιά των δέντρων
υπήρχαν φωλιές πουλιών.

«Προτείνω να βγήσουμε από δω
γρήγορα. Δεν θα ήθελα να είμαι
εδώ, όταν γρίζονταν αυτά τα πουλιά!»
Είπε η Χιονάτη και οι άλλες, αριό
εψάζαν γεα γρήγορα και δεν βρίκαν
πουθενά στην Μπελ, μητίκαν πολὺ μέσα
στο κολόφρο.

«Μα δεν είναι πουθενά!»
αναφώνησε η Σταχτοπούτα.

«Κι όμως υπάρχει ένα μέρος
του δεν φαίνεται» είπε η Αυγή, και
όλες αφέντες καστάζαν πως η
επόμενη στάση είναι η κρεβατοκάρκαρα
του γίγαντα. Ήγε πρώινοι ανοιξουν, με
δυσκολία γίνεται, την πόρεα του πτέλωριου
δωματίου, σκουργαν βίντατα από μέσα,
και βιγαρεύεται πως κάπου ενώ
σήκωσε τη δράση και ο κίνδυνος μαζί.

«Σταθείτε» αυνόστηνε η φωνή της Αυγής. «Ακούστε προσεχτικά μέσα,» είπε και οι τρεις πριγκίπισσες ξαφνιάστηκαν και Τερέργης έσκυψε στην πόρτα.

«Γκαρούπι δεν ήθελε τρομαξείες εγένοντα. Γκαρούπι φίλους ποτέ.

Αγαπάει ανθρώπους, ανθρώποι δεν αγαπάνε Γκαρούπι! »

«Μήπως σήμερα έχεις καλεί κάποια ή έχουν δίκιο τους φρούρια; » αυνόστηνε γλυκιά σήμερα πάντα η φωνή της Μπεζ, αγρινούρας στην Χιονιάδη, την Ιταχτούρα, την Άριεζ ή και την Αυγή διφορές.

«Μόνο να ταιστι θέτει
Γκαρούν. Είναι αστείο πολύ δταν
φυνώσων πάνω από τη σκεπή
Βοήθεια!» είπε με παραπάνω σα
γιγάντες.

«Σαν σκεπή;» απόρησε η Μπεζ.
«Τους βάζει πάνω στη σκεπή
των γητιών και τους πίνει διοργά
λουτούδια από τον κρίνο του σα
Γκαρούν.

«Αρρύ ορέσσου σα λουτούδια.»
«Γκαρούν, πρέπει να κατατάβεις,
ότι οι ανθρώποι δύοκτα αποδέχονται
το διαφορετικό. Ειδικά δταν αυτό το
άγνωστο τους γράμματε. Μπορεί δθεδι
τους να σε πληγήσουν. Μα τι είναι η
φύση των ανθρώπων αυτή. Δταν δεν
ξέρει πολλά γράμματα ο ανθρώπος,
γοβάδας και σα αντιρετωνίζει με κακό
τρόπο. Εσύ να ξέρεις λοιπόν. Ηδωρ
καλός είναι ο Σαυτός σου, πρέπει να
το δειχνείς και σε όλους άλλους. Προσπά-
θησε το!» τελείωσε η Μπεζ.

«Αυτή η κοπέλα πολύτια έχει
τον τρόπο της για δλας!» είπε η Αριέλ.
«Εγώ συγκινήθηκα τίλινες!» παραγώ-
γησε η Χιονότητα.

Σοφία

Ιωάννης Γ.

«Λοιπόν, τι κάνουμε τώρα; Σύρωσαν οι άλλες δύο, και πριν προλάβωντα μάζισουν οι πριγκίπισσες, ανοίξει η μέχανή πόρσι στης κρεβατοκάμαρας και βγήκε ο Γκαρούν, κραυγίζας γενν. ανοιχτή παχάνη του, στη Μπέζ, όου τους βόμβισε η ανάσα.

«Κορίτσια!» αναρρώνει η Μπέζ
«Γκαρούν μήν ενσυγχεις είναι φίλες μου!»
«Γκαρούν χαίρεται που οις χωρίζει. Όλες φοιάζετε τόσο χωρετές!»
Είναι ο Γκαρούν ούσα πιο ευχερικά
τηπορούσε.

Η ΜΠΕΛ γέλασε.

«Είναι η Χιονάδη, η Σταχτόπουλα,
η Αυγή και η Αριέλ» τους εύσπονε.

«χ-χ-χ-χαίρεσαι» είπαν
ότις μαζί το έδια σρόκαγκηνες.

«Ααα!» είρανε ο Γκαρούβη
και για για σαγύπι είρανε την
ανάσα των κοριτσιών

«Γκαρούβη ξέρει! Χιονάδη
με φέρει κακό, η Σταχτόπουλα με
μαριά κακό. Αριέλ με ουφά, και
Αυγή με φτιά πρίγκιπα!»

Kατερίνα Κ.

«Τεράκια είραστε πολύ διάσπριτες!» αστειεύεται η Άριελ.

«Κορίσια ο Γκαρφούν είναι πολύ καλός. Πρέπει μόνο να σας πω όλα αυτά που λέγαμε.»

«Άσε, Μπελ δε χρειάζεται, ακούσαμε όσα χρειαστήκε!» την διέκαψε η Σταχτοπούτα.

«Η πεντάμορφη και το τέρας - νούηρο 2!» γέλασαν όλες μαζί.

«Κι ενώ εφείς η θεοίναμε σαντούρια αγνία, μας και το φόβο μας μέχρι να έρθουμε εδώ, έστι επιλογές φίλες κι εποικιαζόσαν μα γαϊ!» την, πείραζε η Χιονάτη.

«Πλάκια καλά που δεν έτοιμαστηκαν για γάμο, να γεσ!»

Ψιθύρισε υπό το μέρος τους και καθώς πήγαν να γελάσουν όλες μαζί, ακούστηκαν δυνατά ποδοβολιά και φωνές και ξαφνικά εριφανιστικά οι πρίγκηπες των κοριτσιών, με όπλα στα χέρια, εποικιαζόσαν για μάχη.

«Ακίντος!» φώναζαν και οι τέσσερις υψώνοντας τα αστραφτερά σπαθιά τους με τους γίγαντες πλουτούς εκυριεύονται..

Θαύμας Τ.

«Μα τι κάνετε εδώ;» συνέβησε η Μπέτ.

«Νοι! Σαφί είναι η σασαρά ακόμα
από παθήματα στήνων χαλιού με
του Αλαντιν!» ουνέξισε η Αυγή.

«Μην ανησυχείτε αγανκένες ήou!»
φένυξε ο αγανκένος της Χιονάτης.

«Είδες θα γες σιγουρά όταν
μία αικόνη φασιά γαρέψεις!» ουνέ-
χτερ ο Ιριγκίνας της Αυγής θαρράλει
κουνιώντας το ζίρος του.

Ο Γκαρούν κατέβαινε σε κεφάλι
και κοίταζε σπειραντικά τους τέσσερες αδερφές.

«Τείνατε για τους είπε
«Αυτό ήταν ανθρωπόμορφο
τέρας! Όταν νιώσεις την πόνο που
προκαλεῖται σαν αγαπημένη μου
Μπει!» υψώταν φωνή του και
σε αντοχή την ο αινερας ζησ.
«Μα περιμένετε!» φύγει
η Μπει καθώς οι τέσσερεις
πρίγκιπες ορκούσαν στο γήφανα.

Taros A.

«Ο Γκαρούν δεν μις τελπάει!»

Είναι καλός. Μας επιβρίσκει και
τραπέζι για να φάμε!»

«Ναι! Ιράνες, για τον
γάιδο του με την Μπέλα!» χαρούνται
η Σταυροπούλα.

«ΠΩΣ;» απόρησε ο νεαρός εκνευρισκός ο
Πρήγκιπας. «Τη γυναικα μου Θέλω
να πάντευξεις;»

«Γκαρούν Σινά συγχώρει!» είπε
οι γιαντοί ο γιγαντας για τη φύση του α-
νείχτη σε δύο το καρό!

«Δεν ήξερες τι έκανε!» παραδοχή θυμός.

«Λοιπόν αγόρια γας ευχαριστούμε
για τα κότο του βαλντες να δρεσε
ως σώμα, μα μας έχει κόψει τη λειτα..»

«Ταΐτε για γαϊ!» είπε ο γιγαντος
γιγαντός της, ο οποίος ήταν σασι-
δένας, σώμας και άγοι οι υπόδιπλοι.

Ο γιγαντας χαροφέτασε, οποκατύπω-
νεις τον κιερινα δύναμια του και ακου-
μπινετ την Μπέλα στην αγκαλιά του
Πρήγκιπα της.

«Μη πυροσας τίθεται άλλο!» είπε και
του δώσωε ένα γλυκό φιλί.

«Εσύ είσαι για μάινα το αγαντόνιο μου
τέρπας!»

Exevas.